

UIT DE GESCHIEDENIS VAN DE NEDERLANDSE MYCOLOGISCHE VERENIGING

A.E. JANSEN, *Ereprijs 43, 8446 SL Heerenveen*

"In Teyler's schoone stichting te Haarlem werden in het middaguur de deuren geopend om een schare van ruim zestig dames en heeren te ontvangen, allen belangstellenden in de studie der lagere planten, der Paddestoelen in 't bijzonder". Zo beginnen de notulen van de eerste, de oprichtingsvergadering van de Nederlandsche Mycologische Vereeniging, gehouden op 17 oktober 1908. Deze bijeenkomst was georganiseerd door een voorlopig comité tot oprichting van de vereniging, dat bestond uit de initiatiefnemer Joh. Ruys en uit Dr. M. Greshoff, Mej. A. Zijm, Dr. H.J. Calkoen en dhr. E. Heimans. Hun pogingen in de voorafgaande zomer om te komen tot de oprichting van een vereniging die zich speciaal zou bezighouden met de studie van paddestoelen waren zeer succesvol en in oktober waren "reeds veel leden" toegelaten tot deze vereniging. Op de oprichtingsvergadering waren ook een aantal mensen aanwezig die in de mycologie van Nederland nog een rol zouden gaan spelen, zoals Catharina Cool, Johanna Westerdijk, C. Brakman (en waarschijnlijk nog anderen, er is helaas geen volledige presentielijst bewaard gebleven).

In het eerste deel van de vergadering werden statuten en huishoudelijk reglement aan de orde gesteld en werd de contributie vastgesteld op f 2,50 per jaar. Ook toen al bestond het tweede gedeelte van de vergadering uit lezingen: dhr. Ruys sprak over *Amanita phalloides* en *A. citrina* en over *Psalliota campestris* en *P. arvensis*, dhr. Heimans sprak over het kweken van paddestoelen.

Over toekomstplannen vinden we niets in de notulen van die vergadering, maar in de jaren eropvolgend zouden steeds meer initiatieven ontplooid worden.

DE JAREN 1908 - 1918

Over de vroegste historie van de vereniging is niet meer overgebleven dan dat wat in het notulenboek staat en verspreid in de tijdschriften te vinden is. Van de Algemene Vergaderingen, die tot 1920 steeds zo rond de oprichtingsdatum werden gehouden, hebben we dus alle verslagen en vanaf 1910 ook de jaarverslagen. Hieruit blijkt dat de vereniging veel initiatieven nam om vorm te geven aan de doelstellingen: consuls, herbarium, conservator, bibliotheek, mededelingenblad, tentoonstellingen, excursies.

Al meteen na de oprichting was er sprake van "consuls", leden van de vereniging, verspreid door het land wonend, die te consulteren waren voor determinaties, in het bijzonder van paddestoelen die voor consumptie mee naar huis waren genomen. De

consuls waren ook beschikbaar voor het leiden van excursies of voor het komen geven van inlichtingen. Een uitgebreid excursieprogramma zoals wij dat tegenwoordig hebben bestond er toen nog niet.

In 1910 startte men met het opzetten van een verenigingsherbarium, te bewaren in het Rijksherbarium te Leiden. Al spoedig werd de wens geuit, hierbij een conservator te benoemen, waartoe men in 1912 besloot. Het bestuur en de consuls benoemden dhr. van der Lek tot conservator, tegen een vergoeding van f 50,- per jaar uit de verenigingskas en f 155,- van vrijwillige bijdragen van de leden. In 1914 werd van der Lek opgevolgd door Catharina Cool.

In 1911 werd op voorstel van dhr. Meulemeester besloten om een begin te maken met de aanschaf van boeken en hiervoor jaarlijks f 50,- te reserveren.

In 1914 werd een Commissie van Redactie gekozen, die zich zou bezighouden met de redactie van de "Mededeelingen van de N.M.V." De mededelingen zouden min of meer regelmatig verschijnen; het laatste deel, volume 30, in 1952. Ook de leesportefeuille ontstond al snel, al heette dat toen nog niet zo. In 1915 gaven de consuls de wens te kennen het Bulletin de la Société mycologique de France te lezen en dit zou in het vervolg bij hen rondgaan.

Erg belangrijk waren de jaarlijkse tentoonstellingen. Deze ontstonden uit het initiatief van de consuls om op de vergadering in september of oktober ook paddestoelen ten toon te stellen. In de loop der jaren groeide deze kleine uitstalling tijdens de vergadering uit tot een drie dagen durende tentoonstelling. In enkele jaren echter kon de tentoonstelling niet doorgaan, b.v. in 1911 en 1913, toen er door de droogte geen paddestoelen te vinden waren.

Het eten van paddestoelen en de wens om over goede platen van eetbare, niet eetbare en giftige paddestoelen te kunnen beschikken waren in die tijd onderwerpen die vaak besproken werden. De platen zouden dan vooral op scholen verspreid moeten worden. Tot het laten drukken van zulke platen kwam het niet, omdat de kosten hiervan voor de vereniging te hoog werden geacht.

In 1918 werd het 10-jarig bestaan van de vereniging gevierd met een grote paddestoelententoonstelling in Haarlem, de bakermat van de vereniging.

DE PERIODE 1919 - 1945

Hoewel het ledental vaak aanleiding tot zorgen gaf, was de vereniging zeer actief. Elk jaar werden er twee Algemene Ledenvergaderingen gehouden, één in juni of juli en één in september of oktober.

Bij het bespreken van uitingen als het mededelingenblad en de tentoonstellingen kwam regelmatig de tegenstelling wetenschappelijk - populair naar voren. De Mededeelin-

gen, tot 1929 het enige verenigingstijdschrift, waarin naast wetenschappelijke artikelen ook jaarverslagen en ledenlijsten stonden, waren in de loop van de 20-er jaren steeds wetenschappelijker geworden. Het blad verscheen éénmaal per jaar, maar als er geen copie was, als het contact met de drukker wat moeizaam was of als de redacteur ziek was, werd de uitgave vertraagd of werd zelfs wel eens een jaar overgeslagen. Een aantal malen werd er dan ook gepleit voor een dunner tijdschrift dat vaker per jaar moest verschijnen en dat ook meer populair en leesbaarder moest zijn.

In 1929 werd besloten tot de oprichting van dit nieuwe tijdschrift, dat *Fungus* genoemd werd. De inhoud, die door een deel van de leden nog altijd te wetenschappelijk gevonden werd, en de redactie van *Fungus* lokte op bijna elke vergadering discussie uit.

De steeds stijgende kosten waren een groot probleem bij het uitgeven van de twee tijdschriften. De kosten zelf konden niet lager, maar men probeerde voortdurend het ledental te doen stijgen, zodat uit de grotere contributieopbrengst de kosten gemakkelijker te dragen zouden zijn. Het ledental, in 1920 nog 332, was inderdaad zo rond 1928 aan het afbrokkelen. De verschijning van *Fungus* deed het aantal van ± 225 toenemen tot ± 300 in 1930, maar daarna werd het gaandeweg weer lager.

De tentoonstelling was in het begin van deze periode elke jaar de belangrijkste uiting van de vereniging en werd gehouden in aansluiting op de ledenvergadering in de herfst, elk jaar in een andere plaats. In de beginjaren was een tentoonstelling een bron van enige inkomsten, maar omstreeks 1925 begon een verlies van zo'n f 100,- tot soms wel f 450,- gewoon te worden. Dit leidde ertoe dat men aan het eind van de 20-er jaren de tentoonstelling vaak verving door een weekend-excursie voor de leden.

Dat de excursies toen nog niet zo goed verliepen als die van tegenwoordig blijkt uit het verslag van de excursie in de herfst van 1922, die werd gehouden op de zondag na de jaarvergadering. "We bezochten eerst zonder vergunning Nieuw Amelisweerd, waar wij echter door den eigenaar Jhr. Bosch van Drakenstein van Nieuw Amelisweerd in eigen persoon werden weggejaagd". Daarna werd Oud Amelisweerd bezocht, waarvoor wel toestemming was verkregen.

Als er wel een tentoonstelling werd gehouden, dan kon ieder lid inzendingen sturen. Deze bestonden naast verse paddestoelen, herbariummateriaal en paddestoelen in Weck-flessen, ook uit platen, tekeningen, aquarellen, boeken en instrumenten. Ook was er vaak een afdeling over nut (b.v. in de industrie) en schade (b.v. als ziekteverwekkers) van paddestoelen. Bij de tentoonstellingen was altijd het voor die tijd gebruikelijke ceremonieel. Zo was er een "Erecomité", een "Regelings-comité" en een "Beoordelings-comité". De opening werd vaak verricht door de Commissaris van de Koningin van de betreffende provincie. Dit paste ook wel voor een vereniging die, van 1915 tot aan haar overlijden in 1934, onder "Hooge bescherming van H.M. de Koningin-Moeder" stond. Het Regelings-comité bestond vanaf 1920 uit een Tentoonstellingscommissie (een vaste commissie met een eigen reglement) aangevuld met een wisselende groep van leden. Overigens werd ook

VEREENIGINGSJAAR '30-'31
2e JAARGANG, NUMMER 6

25 JUNI
1931

FUNGUS

POPULAIR ORGAAN VOOR DE LEDEN
VAN DE NEDERLANDSCHE
MYCOLOGISCHE
VEREENIGING

REDACTEUREN:

G.C.A. FABIUS en A.F.M. REUNDERI,
HET BOSCHHUIS, KAPELWEG 140,
ULVENHOUT, AMERSFOORT.

DRUK: H. VEENMAN & ZONEN - WAGENINGEN

het 25-jarig jubileum van de vereniging gevierd met een tentoonstelling in de plaats van oprichting, Haarlem (7 - 9 oct. 1933).

Behalve de Tentoonstellingscommissie bestonden er nog andere commissies, zoals de Wetenschappelijke Commissie van Determinatie. Waarschijnlijk was dit een commissie waarin de vroegere consuls zitting hadden, al wordt dat niet geheel duidelijk uit de verslagen van de vergaderingen.

Vanaf 1920 was er sprake van een Commissie voor het Determineerboek. Hoewel men het werk aan de verschillende groepen enigszins verdeelde, vorderde men maar langzaam. Eerst wilde men beschikken over monografieën om dan aan de hand daarvan een determineerboek uit te geven. In de Mededeelingen verschijnen achtereenvolgens monografieën over *Inocybe* (Boedijn, 1925), *Geastrum* (van Eindhoven, 1926), *Mycena* (Oort, 1928), *Clavaria* (Cool, 1928) en de serie over Aphyllophorales (Donk, 1928 - 1933). Tot de publicatie van een determineerboek kwam het echter niet en men moest zich tevreden blijven stellen met het Paddestoelenboekje van Cool en van der Lek, waarvan in deze tijd enige herdrukken verschenen.

De bibliotheek, die in de loop der jaren gestaag doorgroeide, was steeds een belangrijke zaak voor de vereniging. De bestuursfunctie van "archivaris" werd rond 1920 veranderd in "bibliothecaris". Regelmatig werden er nieuwe titels aangeschaft; meestal waren het ook in die tijd al monumentale en kostbare werken. In 1928 werd b.v. Cooke's *Illustrations of British Fungi* voor f 365,- aangeschaft. Ook werden veel boeken uit legaten verkregen. Zo vermaakte oprichter en erelid Joh. Ruys zijn gehele boekerij aan de vereniging. Cath. Cool liet bij haar overlijden in 1928 f 2500,- aan de vereniging na, wat werd gezien als een bewijs van haar grote liefde voor de Mycologische Vereniging. Er werd besloten het legaat geheel in haar geest aan te wenden: f 250,- werd besteed voor de aanschaf van duurzame tentoonstellingsartikelen en later (1935) werd voor f 2000,- aan boeken gekocht uit de nalatenschap van dhr. Meulenhoff. Ook van het legaat van dhr. Brakman, groot f 2 000,-, verworven in 1939, besloot men een groot deel, nl. f 1 000,- aan te wenden voor de aankoop van boeken.

De paddestoeleneterij bleef in de belangstelling. In 1920 verleende de N.M.V. hulp aan de Vegetarische Bond om eetbare champignons te leren onderscheiden. Op iedere tentoonstelling was er een afdeling met paddestoelen in Weck-flessen en was er gelegenheid om gerechten te proeven. Bij het uitbreken van de 2e wereldoorlog werd, met garantie van het ministerie op verlies, een vlugschrift uitgegeven over eetbare paddestoelen.

Maar soms was er ook sprake van andere maatschappelijke activiteiten. Zo werd in 1922 een vertegenwoordiger van de N.M.V. gekozen in het "Comité van actie tegen den aanleg van elektrische spoorwegen in het Gooi"; een actiegroep die echter weinig succes heeft geboekt.

Met het uitbreken van de 2e wereldoorlog werden de contacten met het buitenland, vooral het ontvangen van tijdschriften en contributies, direct al erg moeilijk. Van tentoonstellingen was in die jaren geen sprake; vergaderingen werden na 1942 niet meer gehouden. Wel werden er behalve in het laatste oorlogsjaar nog excursies gehouden en ook *Fungus* verscheen tot augustus 1944 regelmatig, maar was dunner en zonder kaft. Waarschijnlijk was de uitgave illegaal, daar de vereniging nooit gereageerd had op "verzoeken" lid te worden van het "persgilde". Het nummer dat in oktober 1944 had moeten verschijnen, verscheen pas in december 1945; de copie had al die tijd in de kluis van drukkerij Veenman gelegen.

DE PERIODE 1946 - HEDEN

De vereniging was de oorlog niet zonder verliezen doorgekomen. De leden dhr. Lok en dhr. Kleyn waren gefusileerd, dhr. Thijsse was overleden en kort na de oorlog (mei 1946) verongelukte de voorzitter, dhr. Schoevers. Zij werden op de eerste vergadering na de oorlog, op 27 juli 1946, herdacht.

In de jaren vlak na de oorlog waren er weinig activiteiten. Het aantal leden, in 1947 nog 350, liep langzaam terug. Er werd nog maar éénmaal per jaar een ledenvergadering gehouden, die door steeds minder mensen bezocht werd (in 1951 maar 12 aanwezigen). De Mededelingen verschenen nog slechts tweemaal (deel 29 in 1946, deel 30 in 1952, deze laatste met subsidie van Z.W.O.). *Fungus* verscheen vaker, maar de uitgave was erg duur. Er bleek een Commissie voor Inventarisatie van Mycoflora te bestaan (een voortzetting van de vroegere Wetenschappelijke Commissie van Determinatie?) met vlak na de oorlog zelfs 16 leden. Deze commissie had altijd al weinig gepresteerd en zou spoedig een stille dood sterven. Tentoonstellingen werden af en toe gehouden en ook waren er elk jaar een of enkele excursies, deels districtsexcursies.

In 1953 waren er ernstige verwijten van enige leden te horen over de te geringe activiteit van het bestuur, over het middelmatige peil van de vereniging (de wetenschappelijke publicaties waren niet wetenschappelijk genoeg, de populaire niet populair genoeg), de te geringe omvang van de bibliotheek en het niet meer actief zijn van de floracommissie. Naar aanleiding hiervan werd het bestuur uitgebreid tot minstens vijf leden, waarvan alleen de secretaris en de penningmeester éénmaal herkiesbaar zijn. In de praktijk zou het bestuur uit 6 leden bestaan, omdat ook de voorzitter (of, na 1962, een afgevaardigde) van de nieuwe "Commissie ter bestudering van de Mycologische Flora" in het bestuur zitting heeft.

De ervaring die de vereniging in de loop van de 50-er jaren beleefde, misschien ten dele een gevolg van deze bestuursuitbreiding, had zeker ook te maken met de snelle ontwikkeling van een, zich vooral op macromyceten toeliggende mycologische afdeling aan het Rijksherbarium te Leiden. Nadat Dr. Maas Geesteranus, al werkzaam aan het Rijksherbarium, de mycologie boven de lichenologie verkoos, groeide de afdeling snel

BESTUURSLEDEN VAN DE NEDERLANDSE MYCOLOGISCHE VERENIGING (1908 - heden)

VOORZITTERS:

J. Ruys (1908 - 1919), J.S. Meulenhoff (1919 - 1933), T. Schoevers (1933 - 1942), G.D. Swanenburg de Veye (1946 - 1952), A.F.M. Reynders (1952 - 1955), G.L. van Eyndhoven (1955 - 1963), A.J.P. Oort (1963 - 1968), C. Bas (1968 - 1973), J. Daams (1973 - 1978), F. Benjaminsen (1978 - 1983), A.E. Jansen (1983).

SECRETARISSEN:

J. Westerdijk (1908 - 1912), Ch. J. Farret (1912 - 1918), J.L.F. de Meyere (1918 - 1919), H.A.A. van der Lek (1919 - 1921), L. Vuyck (1921 - 1932), A.J.P. Oort (1932 - 1939), J.P.S. Smit (1939 - 1955), A. Jaarsveld (1955 - 1966), M. Dijkstal (1966 - 1975), H.A. van der Aa (1975 - 1983).

PENNINGMEESTERS

E. Verschaffelt (1908 - 1912), C. Cool (1912 - 1914), W.J. Calkoen (1914 - 1921), D.A.M.G. Plancken (1921 - 1928), A.C.S. Schweers (1928 - 1936), J.R. Müller (1936 - 1942), G.L. van Eyndhoven (1942 - 1955), J.P.S. Smit (1955 - 1965), A. Langerak (1965 - 1968), J. Karman (1968 - 1978), J. Geesink (1978 - 1983).

BIBLIOTHECARISSEN¹

E. Heimans (1908 - 1914), J.S. Meulenhoff (1914 - 1919), P.J.A.J. Meulemeester (1919 - 1937), H.A.A. van der Lek (1937 - 1947), O.F. Uffellie (1947 - 1954), R.A. Maas Geesteranus (1954 - 1963), H.F.J. von Arx - van der Brugge¹ (1963 - 1983),

BESTUURSLEDEN:

M. Greshoff (1908 - 1910), J. Goethart (1910 - 1914), P. Ligtenberg (1914 - 1917), H.A.A. van der Lek (1917 - 1919), L. Vuyck (1919 - 1921), H.A.A. van der Lek (1921 - 1937), A.C.S. Schweers (1937 - 1947), A.F.M. Reynders (1947 - 1952), G.D. Swanenburg de Veye (1952 - 1954), O.F. Uffellie (1954 - 1955), G.A. de Vries (1955 - 1963), C. Bas (1963 - 1967), J. Daams (1967 - 1972), W. Gams (1969 - 1974), H.A. van der Aa (1974 - 1975), J. Geesink (1975 - 1978), J.B.M. Frencken (1972 - 1983), A.E. Jansen (1977 - 1982), C.M. Swart - Velthuyzen (1982 - 1983), M.E. Noordeloos (1983).

VERTEGENWOORDIGERS FLORACOMMISSIE

H.S.C. Huysman (1953 - 1956), M.A. Donk (1956 - 1962), J. van Brummelen (1962 - 1968), E. Kits van Waveren (1968 - 1973), J. van Brummelen (1973 - 1978), E.J.M. Arnolds (1978 - 1983), Th. W. Kuyper (1983).

¹) Tot ca. 1920 heette de bibliothecaris in feite archivaris. Mevr. von Arx - van der Brugge trad in 1969 reglementair (periodiek) af als bibliothecaresse maar bleef deze functie tot op heden houden. Door een reglementswijziging is de bibliothecaris geen bestuurslid meer.

In vroegere jaren organiseerde de N.M.V. vaak tentoonstellingen met veel vers verzameld materiaal.

Ereleden van de Nederlandse Mycologische Vereniging met jaar van benoeming:

1920	J. Ruys
1933	J.S. Meulenhoff
1937	P.J.A.J. Meulemeester
1947	H.A.A. van der Lek
1954	G.D. Swanenburg de Veye
1977	H.S.C. Huysman
1977	A.F.M. Reynders
1981	G.J.M.G. Tjallingii-Beukers en F. Tjallingii

door de aanstelling van Dr. Bas (1954) voor de Agaricales, Dr. Donk (1956) voor de Aphyllophorales en Dr. van Brummelen (1959) voor de Ascomyceten. Ook Dr. Huysman werd, als honorair medewerker, aan deze afdeling verbonden.

Nog belangrijker misschien was een volgende periode van sterke uitbreiding van activiteiten in de 2e helft van de 60-er jaren. Een aantal initiatieven van het bestuur, en daarin vooral van de secretaresse, mevr. Dijkstal, bleken zeer succesvol. De toen ingevoerde nieuwjaarsvergadering (eerst de "Dag van Cuyk", later de "Dag van Baarn") waar leden kunnen spreken over hun mycologische waarnemingen van het voorafgaande jaar, is nog steeds de drukst bezochte uiting van de vereniging met vaak meer dan 100 deelnemers. Door de invoering van "opbelexcursies" in voor- en naseizoen is het excursieprogramma aanzienlijk uitgebreid. De invoer van een jaarlijkse werkweek in het buitenland (in Eifel, Ardennen of Teutoburgerwoud) met de formule 's ochtends verzamelexcursies, s' middags determineren en 's avonds demonstratie en bespreking van de vondsten, bleek een succes en ook een stimulans voor andere activiteiten van de vereniging.

In 1954 werd een correspondentieblad opgericht, dat Coolia ging heten, en dat naast populaire floristische en systematische artikelen ook verslagen en convocaties zou moeten bevatten. Fungus, dat naar oordeel van de leden te wetenschappelijk geworden was, bleef nog wel bestaan en zou 1 à 2 maal per jaar verschijnen. Coolia zou 6 maal per jaar verschijnen. In 1959 besloot men Fungus op te heffen, om financiële redenen, maar ook omdat het Rijksherbarium het tijdschrift Persoonia ging uitgeven dat als opvolger van Fungus was bedoeld. Coolia, dat in die tijd nog een zeer eenvoudig, gestencild blaadje was, bleef daarmee als enig verenigingstijdschrift over. De eerste redacteur, Dr. Bas, werd in 1960 opgevolgd door dhr. Jansen, onder wiens redactie Coolia uitgroeide tot een ge-offset blad met een steviger, kleurrijk omslag. Het verscheen 4 à 6 maal per jaar en bevatte vele aardige artikelen. In 1973 trad de "Baarnse redactie" aan, een uiting van de groeiende interesse voor de N.M.V. van een groeiend aantal stafleden van het Centraal bureau voor Schimmelcultures te Baarn. Onder leiding van hoofdredacteur Dr. Stalpers, en na 5 jaar Dr. Samson, werd Coolia wat dikker en mooier en ging het op vaste data vier maal per jaar verschijnen.

De Commissie ter bestudering van de Mycologische Flora, gewoonlijk Floracommissie genoemd, organiseerde meteen al na de oprichting dagen waarop leden iets van hun vondsten konden vertellen. Zo stelde ze b.v. in 1954 een boletenjaar in; ze verzocht hiervoor de medewerking van leden en boleten. Vanaf ca. 1970 organiseerde de Floracommissie elk jaar een "floradag", een dag met lezingen over een taxonomisch, anatomisch of oecologisch onderwerp, waarvoor ook regelmatig mycologen uit het buitenland als gastspreker werden uitgenodigd. In de 60-er jaren organiseerde de Floracommissie ook elk jaar een excursie, die soms gecombineerd werd met een cursus.

Plannen werden gemaakt voor enige uitgaven: een Checklist voor de Nederlandse Agaricales, een standaardlijst van Nederlandse Paddestoelnamen en een determineerboek. Plannen voor een determineerboek of flora, waarover sinds de oprichting werd gesproken, werden in 1980 weer actueel, toen het mogelijk bleek steun te krijgen van ZWO (de Nederlandse organisatie die zuiver wetenschappelijk onderzoek steunt) voor een groots opgezet Agaricales flora-project, waaraan thans op het Rijksherbarium door een aantal mensen hard gewerkt wordt. De Checklist zal nu niet meer in zijn geheel verschijnen maar grotendeels worden opgenomen in de flora, die nu "Flora agaricina neerlandica" gaat heten.

De lijst van Nederlandse paddestoelnamen, waaraan gedurende vele jaren door de "naamlijstcommissie" is gewerkt, is in 1983 in druk verschenen.

Ook in deze periode is de bibliotheek, in de oorlog in Wageningen gehuisvest en gelukkig geheel gespaard gebleven, een constante factor in de vereniging geweest. Wel waren er enkele verhuizingen, maar het bezit groeide gestaag. De huidige bibliotheek omvat vrijwel alle titels van wetenschappelijke en serieus-populaire paddestoelenboeken die betrekking hebben op Europa en ook veel niet-Europese paddestoelenboeken. De rondzendportefeuille kwam na de oorlog slecht op gang, heeft in de 60-er jaren nog wel enigszins gefunctioneerd, maar is uiteindelijk opgeheven.

Geheel nieuw in deze periode zijn de berichten over de achteruitgang van paddestoelen. In 1953 wezen enkele leden op de plundering van de paddestoelen uit de bossen door scholen en speeltuinverenigingen om herfstmandjes te maken. In 1962 werd op de vergadering een brief besproken over het leegplunderen van de bossen in Limburg en op de Veluwe door Duitsers, en in 1963 besloot men om "in verbinding met lagere scholen te proberen iets te doen aan de bescherming van paddestoelen". Daarna is er steeds vaker iets te doen met de bescherming van paddestoelen. In 1978 werd hierover een klein symposium gehouden en in 1980 werd de Commissie Paddestoelen en Natuurbehoud opgericht. Deze heeft onder andere het standpunt van de N.M.V. over de bescherming van paddestoelen opgesteld, waarin bescherming van groeiplaatsen, van de mycelia dus, belangrijker wordt geacht dan bescherming van de vruchtlichamen door middel van plukverboden.

De huidige activiteiten die, zoals hierboven geschetst, omvangrijk en divers zijn, bewijzen dat de Nederlandse Mycologische Vereniging weliswaar zo oud is dat zij haar 75-jarig jubileum kan vieren, maar ook dat zij jong genoeg is om een zeer levendige vereniging te zijn.

Graag wil ik hierbij mijn dank uitspreken aan Dr. C. Bas voor het kritisch lezen van het manuscript en voor het geven van waardevolle aanvullingen en aan Dr. J. van Brummelen en Dr. A.F.M. Reynders voor het leveren van enkele gegevens.